

Hoofdstuk 4: Ziekte en arbeidsongeschiktheid

Artikel 4.1 Loondoorbetaling bij ziekte

- 4.1.1 Voor werknemers die ziek zijn geworden geldt in beginsel een loondoorbetalingsplicht van twee jaar. Tijdens het eerste jaar van ziekte betaalt de werkgever aan de zieke werknemer 100 procent van het laatstverdiende brutoloon dat aan de werknemer zou zijn uitbetaald, indien de werknemer niet ziek zou zijn. Tijdens het tweede ziektejaar betaalt de werkgever aan de zieke werknemer 70 procent van het totale laatstverdiende brutoloon.
- 4.1.2 Als het Uitkeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV) oordeelt dat de werkgever zich onvoldoende heeft ingespannen om de werknemer te re-integreren of het reïntegratieverslag niet tijdig heeft ingediend, kan de loondoorbetalingsverplichting worden verlengd met maximaal een jaar. Gedurende deze verlengde periode vult de werkgever het wettelijke verplichte brutoloon van 70 procent uit artikel 7:629 BW aan tot 100 procent van het brutoloon.
- 4.1.3 De werkgever kan het doorbetalen van brutoloon bij ziekte opschorten, zolang de werknemer de controlevoorschriften van de werkgever en/of arbodienst niet of onvoldoende naleeft of onvoldoende meewerkt aan zijn re-integratie of weigert passende arbeid te verrichten.
- 4.1.4 Als het UWV instemt met een gezamenlijk verzoek van de werkgever en werknemer om de wachttijd voor de WIA (Wet Werk en Inkomen naar Arbeidsvermogen) te verlengen, zal de werkgever 100 procent van het brutoloon van de werknemer doorbetalen voor een periode van maximaal vier maanden.

Artikel 4.2 Arbeidsongeschiktheid volgens de WIA

- 4.2.1 Tijdens arbeidsongeschiktheid in de zin van de WIA heeft de arbeidsongeschikte werknemer recht op een aanvullende uitkering (WIA-aanvulling). Voor de werknemer die minimaal 12 maanden in dienst is, geldt dit tot de eerste dag van de maand waarin de 67-jarige leeftijd wordt bereikt dan wel de eerdere eerste dag van de maand waarin de AOW-gerechtigde leeftijd wordt bereikt. De WIA-aanvulling bedraagt 5 procent van het brutoloon vóór zijn ziekte.
- 4.2.2 Indien het brutoloon van de werknemer meer bedraagt dan het inkomen als bedoeld in artikel 17, eerste lid, van de Wet op de sociale verzekeringen bedoelde bedrag, bedraagt de WIA-aanvulling 5 procent van het maximale loon als bedoeld in dit artikel.
- 4.2.3 Bij gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid (tussen de 35 en 80 procent) wordt de uitkering evenredig verlaagd op basis van de arbeidsongeschiktheidsklasse in artikel 4.2.6.
- 4.2.4 Tijdens arbeidsongeschiktheid in de zin van de WIA heeft de arbeidsongeschikte werknemer recht op een aanvullende uitkering (WIA-excedent). Voor de werknemer die minimaal 12 maanden in dienst is, geldt dit tot de eerste dag van de maand waarin de 67-jarige leeftijd wordt bereikt dan wel de eerdere eerste dag van de maand waarin de AOW-gerechtigde leeftijd wordt bereikt. De WIA-excedent vult de WIA-uitkering aan tot 70 procent van het brutoloon voor ziekte boven het maximale loon, bedoeld als in artikel 17, eerste lid, van de Wet op de sociale verzekeringen.
- 4.2.5 Bij gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid (tussen de 35 en 80 procent) wordt de uitkering evenredig verlaagd op basis van de arbeidsongeschiktheidsklasse in artikel 4.2.6.
- 4.2.6 Voor de verlaging van de uitkering op basis van het arbeidsongeschiktheidspercentage bij gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid zoals vermeld in artikel 4.2.3 en 4.2.4 gelden onderstaande arbeidsongeschiktheidsklasse en uitkeringspercentages

Arbeidsongeschiktheidsklasse	Uitkeringspercentage
35% - 45%	40%
45% - 55%	50%
55% - 65%	60%
65% - 80%	70%

- 4.2.7 De WIA-aanvulling als bedoeld in artikel 4.2.3 en 4.2.4 wordt verlaagd met uitkeringen die de werknemer ontvangt op grond van een WIA-aanvullingsverzekering die via de werkgever is afgesloten.
- 4.2.8 De premie voor een WIA-aanvullingsverzekering mag voor maximaal 50% op het loon van de werknemer worden ingehouden.